

[Svend E. Johansen.]

var jeg dog blevet, saa maa jeg sige, at det er jeg nødt til, for det er kun opad, jeg træffer de ærede Medlemmer fra den Side. De har i Tidens Løb arbejdet sig temmelig langt opad og temmelig langt til højre, saa der er jeg nødt til at henvende mig, naar jeg vil have fat i de Herrer og drøfte visse Problemer med dem.

Jeg vendte mig, sagde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, med Voldsomhed mod Staten og mod Organisationerne. Nej, saa har den ærede Ordfører for Socialdemokratiet ikke været rigtig nærværende, da jeg udtalte min uforgribelige Mening, for jeg har ikke vendt mig mod Staten — vi holder skam paa Statsmagt og -myndighed, vi forlanger blot, at der skal sættes bestemte Grænser for det Omraade, Staten skal have Raaderet over, og hvor den kan anvende sin Magt —, og jeg har ikke vendt mig med Voldsomhed mod Organisationerne, jeg har tværtimod med Flid bestræbt mig for at gøre opmærksom paa, at vi intet har imod Organisationer, ikke det fjerneste, men at det, vi som alle fornuftige Mennesker vender os imod, er Organisationernes eventuelle Misbrug, og saa gav jeg nogle Eksempler paa Misbrug, som jeg i Tidens Løb har samlet sammen, og det var blandt dem, det ærede Medlem Hr. Steen pillede Spørgsmaalet ud om Begravelseskasserne.

Det, jeg ønskede at sige med det Eksempel, som gaar ud paa, at naar et Flertal inden for en Organisation beslutter at oprette en Begravelseskasse, saa forlanger man i Henhold til Flertallets Ret, at alle Medlemmerne skal indmelde sig i denne Begravelseskasse, hvad enten de ønsker det eller ej, var, at hvis et Medlem ikke ønsker at staa i den Begravelseskasse, der jo ikke tjener noget fagligt Formaal — man opretter vel næppe Fagorganisationer for at ombringe hinanden for at faa Gang i Begravelseskassen —, saa maa det staa ham frit for at blive i den Begravelseskasse, han er Medlem af i Forvejen. Det andet er Overgreb mod hans personlige Frihed og hans Ret til at vælge, hvilken Begravelseskasse han vil være i, og det maa han kunne faa Medhold i ved Domstolene, hvis han gaar dertil.

Det ærede Medlem Hr. Hauge sagde videre, at det ikke vilde være nyttigt at diskutere med mig, og det er jeg ked af. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til at opgive at forsøge at overbevise mig. Der var maa-ske snarere Grund for mig til at opgive Haabet om at overbevise det ærede Medlem. Jeg bevarer det imidlertid stadig, det kunde

jo være, at der i Tidens Løb kunde trænges ind paa visse smaa Steder, der ikke er fuldt dækkede, saaledes at det ærede Medlem kunde faa et andet Syn, og jeg vil være meget beredt til, hvis det ærede Medlem kan overbevise mig om Rigtigheden af det, han har fremført, da ogsaa at tage Konsekvensen deraf, men jeg maa naturligvis forlange at blive overbevist.

Snakken om, at Retsforbundets Principper ført ud i Konsekvenserne vil betyde rent Anarki, kan jeg kun stemple som det, det er, en Paastand, som ikke blev underbygget og ikke kan underbygges, for Retsforbundet holder selvfølgelig ligesom alle fornuftige Væsener i dette Land paa ordnede Forhold; vi bygger det blot op paa Frihedens Princip, fordi vi er klar over, at kun derunder kan det udfolde sig frit og give det største Resultat.

Hvad det ærede Medlem Hr. Hauge sagde angaaende Modsætningen mellem Højesteretspræsident Troels Jørgensen og Professor Julius Lassen, viser ogsaa, at han har været lidt fraværende i det Øjeblik, for nuværende Præsident Troels Jørgensen slaar fast, at han ikke ønsker, at Domstolene skulde skabe Love, men tværtimod skulde dømme efter dem, Rigsdagen frembragte. Hvad siger Professor Julius Lassen? Han siger, at i Tilfælde, hvor Lovgivningen tier, det vil sige, hvor Lovgivningen ikke skaber Grundlag for Domstolenes Arbejde, har Domstolene Frihed til at afgøre, om Retsbeskyttelse skal ydes paa et vist Punkt, altsaa skabe Ret.

Jeg forstaar, at det ærede Medlem Hr. Steen er i en forfærdelig vanskelig Stilling under Hensyn til det Arbejde, det ærede Medlems Parti er gaaet ind i, og jeg erkender det ærede Medlems taktiske Dygtighed, for det vilde ikke være saa daarligt, hvis vi kunde faa Diskussionen drejet hen paa denne Trafikkommissions Arbejde, som ikke er endt endnu. Det vilde være ganske morsomt at faa Opmærksomheden vendt bort fra det, det drejer sig om, nemlig Spørgsmaalet Gennemførelse eller ikke Gennemførelse af Lovforslaget. Selvfølgelig bebrejdede jeg ikke Det radikale Venstre dets Stilling til Trafikkommissionen, hvis Arbejde ikke er afsluttet, og hvis Resultat ikke skal bedømmes her. (Afbrydelse). Bare rolig, det kommer alt sammen. I min Tale nævnte jeg en passant som et Udtryk for det omsiggribende socialistiske Arbejde, at man nu havde nedsat en Trafikkommission, hvis Maal, uden Tvivl tilføjede jeg, var at socialisere og skabe